

פסס נלו ע"ד חיוב גמור ולפיכך ספיקסអוקול מטה"כ דב"ז סגירותם ורלוּן המכמיס מלוי עיקר הסדר לכנ פקילו וחוּס מק"כ הרכמן"ז צמלה' דבדיו טנה' למסה נקיי טיקטלו ישרחן עליהם דבדי ה"ז הגדול. ור"ל כי על כ"י קיה חייו זמיה' גמור שמהווים נסמווע חל לדבדי ה"ז הגדול הכל הגרותם טלאס. חכל חייו למסה נמיי טיהו ויחמאל לאוקנים כת' הרכמן"ז כלצון זהה נפי טהו וטטו מלהו ימ' מפי קקדלה למתקן ולמדר וכ"ז נלהה נרו נפי' כוונת דעת הרכמן"ז ויל', עכ"ל. ובס דברים נמלים ובעס אדריך כוון לדבדי ה"ז ודו"ק.

סימן ל

בעניין קדושת המקדש בזמן הזה

באור דברי הרמב"ם והרואה"ר בדין נבייא והכל בכתב

הרכמן"ס פ"ז הט"ו מהל' בית הנמיה כתוב ו"ל: "לפיכך מקראיין הקדשוות כוון ה"ז ספיקס בית נבייא. ותוכליין קדשי קדשים הכל העורה ה"ז ספיקה חריגת ולחינה מוקפת נמייה ותוכליין קדשים קליים ומיעט טני הכל ירוזלים ה"ז על פי טהין ספיקות קדשוות רלהוניה קדשה נטהטה וקדשה נעמיד להל". וטהנות הרכמן"ז הסיג עלייו וו"ל: "ה"ז סדרת עמו סיה וויל' ידעת מיlein לו וככמה מקומות נמשנה חס לין מקדש ירकב ונגמ' להמרו דינפל מחיותה הולמה למא"ד קדשה לרשותה להריה ה"ז קדשה לנעה נטה מלך צין מקדש לירוזלים לטהר ה"ז וויל' עוד הולם טהני הומיר טהפילו לדבוי יומי דהמר קדשה טניה קדשה לעמיד לנעה ה"ז הולם הולט נטהר ה"ז הולם לירוזלים ולמקדש ה"ז הולם לפי טהה יודע עוזה שאמקדש ירוזלים עמידים נטהנות ולהמקדש קדשות הולם עולמי נכון ה"ז לעולס כן נגלה לי מוקד ה' לירחו לפיכך היכנעם עמה כס לין זו כרתת". ולכבודה קבב מיר פקע קדשות עולא הכל קדשות בגוף ה"ז פקע נכדי, לין מועיל טפקעה צוה, סדרך פלה וווע"ג

המכמים שזכה דור ודור למדת גורום וקיניס ותקנות הכל אל יצינו וימנו על היה דבר מדבדיס ה"ז וכל צ"י מהויבס נטמען הלייס ולבדביס. וכן מהה צעומו מיקן ג"כ דבדיס כדתייה נ מגילה ד' חכל מינס עניין למורה טבוחה כי דב"ז מן הצלחות צנע"פ סוח. ומה שנטנת כ"ג הולם ושיכון צו ר"ה הולם מלה אוקול ולינג"י הולם מן שלל חציך בס רק למקומכם צעומת. וכן מה דליה נטרכות (ה) על הקלה ותמן נט' מה שנטנת גו' מלמד טבולם ימנו למסה מקיני בס ג"כ לוחות וגו' מלמד טבולם ימנו למסה מקיני דבר זה צודאי לממכם, ורק צדב"ז מבר כל מסיני דבר זה צודאי לממכם. לי בס נכל חזקות המכמים נטווינו ע"פ הצלחה צנע"פ למסה נמיי הולם לנו ממייביס נקבב לדבדי המכמים ע"כ הולם צנולמו נמיי. חכל הפסוק טדרטו נט' טן הוול כוונת הצלחות הולם סמן צעלמל, וחסו מ"כ הרכמן"ז להל דהמר נטרכות חמקמיכנו שיינו לממכם, וטב חכלו נטהנת ושיכון צו ר"ה צו' וו"ג צו' פירט הרכמן"ז צו דר"ה קדר טיט ליטן סמן למתקנה, כמו צנסמן לנו סקלה לדב' הולם גוונות לרבנן הכל נמי על מקמת נ"ח ומגילה. וו"ג הולם לדב' צו' נמי על מקמת נ"ח ומגילה. וטב צו' נמי על מקם טפלו נטמקמכם או מסוס דרייטן דקלה כי יפלג ממן דבר נטפטן, מימי' נטדרביס טהלה מה עיקרס מוגול נטמאות נטלה מטה"כ עניין מקנות המדביס טהס עניינס נפ"ע. הולם דיט ליט סמן צפוק שלל חצין. ובפסוק זה עיקלו כוונתו לאטוט נט' צבוק עניין המורה ופירוש'י מפי המכמים, ומה טהטי הרכמן"ז ממו"ל נטרכות ותמן הולם נטהר למץ הנטה"ג להל מנה נ"ח ומגלה נטהנות צנולמו צמי. חכל דעתו צוואו ג"כ סמן נטלאם להס מהמר טיט פטוק הנדרט לרשא גמולה על מקמת וגירות המכמים ה"כ טה עניינס צו'ו מון המורה וטה ליריך להחמיר בכל ספקות של לרבען ולט' טו מקילין צו כ"כ נטה שמליינו נטהן כמו טהטי הרכמן"ז בס. הולם מה טנרכות ג"כ לממכם הולם ע"פ הצלחה צנע"פ טהכת סנתן הטע"ת המכמים הולם ע"פ הצלחה צנע"פ ה"כ ה"ז קי"ל דגדי הצלחה צנע"פ ג"כ ספקו הולם כמו דמקשה נט"ס גני ערלה. עד"ז רמו הרכמן"ז נטאו צמאנ' כי הרטה הטע"ת המכמים שיעטו סייגים וגירות ותקנות וויל' שאכליחים עד"ז הולם צנמן להס הצלחות וטה נידט חס ילו' יתקנו. וכיון צדב"ז לינו צו עליים נמייך ע"כ לינו דומה נטהר הצלחות צנע"פ

קדושתם הולך ומגיעה וכל מ"י קדשות עולם, היו ס"ז
כל נ"ה לקדשה נ"ל הוא נ"ה קדשה נ"ל. הולך
צפאותו שום, מקום קדושה נטהר קדשות גס חמוץנו,
וחמי"י בוגרנו לנורכו למנחי, וקס מסני חמנאי, חמאי
קדושה חמוץנו בוגרנו קלה מכפי מה שטימה בוגרים, ולו
שלו להוות כל קדושה, הולך צ"ה חותם קדושה בכל
מלואה גס חמוץנו, מטוס וצימומיותם מקדושים,
וכיוון שמקור הסחות נטהור מקדש, מ"כ חממת גס
ממשנה וקוניג וו יט להויכת טההלה הפסוטה פיהם,
שקדושה לו בטלה ממוקס קדושים חמוץנו.

וח"כ הולך הכל צ"ג וכמ"ד צ"ג מ"י ק"ו סדרדים
קדושים בית עולמים, הנקרא נמהה טהין לה הפקק,
ועמיד בודחי להוות קדושתו לטולם, טהיל מפער לוועל
טהריה קדושתו נפקעת ע"י חזא מנחי. והדין יומן,
שלו י"י ס"ז מנחי קדושת מקוס מקדש, חמאי
מתבונת על ידו צהו זעמן מן הוונים, טהרי ק"י"ל
כל קדושה בגוף לו ס"ז לוועל שטיקע לוועל זעמן,
מטוס ווי קדושה צ"ג להיק הילכה, לדחמיין
קוניג דנדירים כ"ט לקדושת בגוף לו פקעה צדי,
ודמי לוועל לההה קיוס להחמי ולמהר לי להחמי,
לול מהני ולו נפקה נ"ה גט. והרי כך טבונה של
קדושה בגוף טהיר מהתבטה מן השחק על הכלל כוונו,
חמי"י נמוקס של קדשה צ"ג נתקדשה צ"ג ע"פ דעת המקדשים,
כהה טההוועל רגלה צ"ג וו עולה, דכולה עולה, קידושין
ז, ותמוילה י' ועוד. וחמי"י למ"ד חיון כולה עולה מ"מ
נהר טהנתה מלאי' לו מורה דפטיטה בכולה. וח"כ
לכו"ע יט כה תפטעות של קדושה בגוף מון מגזול
שגניל המקדשים לדעמו, וויל יועיל אום מנחי צעולם
הפקק לה קדושה נמוקס שכבר התחילה ומלה.
וחע"ג דחמי"י צצבעות ד' י"ה, לדפעמיס התרין נ"ג
ב"ד מהנה עלייה לטוויה גס קדושה בגוף למולין,
שיינו צ"ג כה צ"ג מנחי צ"ד חמליין, שלו מלה כל נ"ג
קדושה על סדר נתקדש, והי מולין נמפרע,
בדפיעת צ"ג צ"ג ד"ה נ"ג ב"ד מהנה עלייה: "צצבע
לקיימה, לדם ליקדשו קדושה בגוף הולך היריכין לסתה",
וחה ס"ז לוועל צ"ג דהמס חממיין שלו בורכו
לזוז, דמפהר לוועל צ"ג כה צ"ג מנחי צ"ד נ"ג הי
מקדשים מעולם. הולך חיון צ"ז לוועל נ"ג מוקס
ביחמ"ק, שלו כי מעולם הכלל קדושה, חילאה, מטוס

ומלכני הרכ"ד מכם שמעו זזה מנחי ומלהמי כן
האריך נציחורי הרכ"ד על סיור כלמי צביעת פ"ו
וז"ל: "הגד נ"ה בטלה צוון זה למקומם לו ה"ה
כלנס לקדש הולך צוון שמקדש קיס הוהיל וכדר מלוי
נדעם" ברי מפלצת טהו מדין מנחי וו"ע שיטם
הרכ"ד חי מועל זזה מנחי לוון.

ומלהמי צפפר מספוני כאן כלות בית בצחילה
סימן צ"ו וו"ל: "המת הפטון הכווע צהו"ל צענן זה:
קדשה לטעם וקדשה לנעים נזועה לו קדשה לטעם
ולו קדשה לנעים נזועה", צודאי חיין לפלא, טהו עניין
של מנחי, צבעת קביעת הקדשה הומנה, טהיר קדושה
לטעם ולו נ"ל למ"ד זה, ולמ"ד קדשה נ"ל ס"ה
הוקנעה זה גס על העמיד נ"ה. טהרי חיין מנחי מועל
חמי"י נמי נמיות ונמי מדרשות צ"ה"י ט"ה
מקדשים חמוץנו, (עי' תומ' מגילה כ"מ): סכל
עיקר הטעם טהרי נזעל תנאי על מהר חמוץנו הול
מפני טופס צינטו מקדושים כטיזו לויון גומל,
במהלה ציינו, הולך צמי נמיות וכמ"ד צ"ה"י, ה"ע"פ
טהנים צענויים חמוץנו זמי, כיון צמד עזם עמידים
להתקיים לעולם, והין להס הכרה של צטול נ"ל, מלה
הקדשה עליה לעולם, והין נפקעת גס ע"י מנחי.
(ווגס צמי נמיות צנצעל ההילכה פסוקה צ"ו"ע פ"י
הנ"ג ס"ז, צזיבא"ג צל כרכיס נזעל חיינו נמכר והין
זעל מקדושתו, חמי"י ע"י צבעה טובי הער צמעם
חנאי בעיל, וחמי"י בינו חומה מצלבם, וכ"כ צ"ג,
צדעם הרכ"ד ודעמי"ה נדחתה פ"ה מפני דעת
הרכזים, וכ"כ דעת הרכזים והרכ"ד והטול והכי
נקטינן. וכ"כ צ"ג: לכרcis, כיון צנאנס גס להנטיס
המלחים, חיון צבי הער נזעל צעליהם, וו"ע"פ צגנולו
מלחיהם נבד, ולו קבלו אום סיוע נזער בנין מצל
מלחיהם, מ"מ ה"ל כללו הקדשים נפירוש לדעת כל
העולם, וכל יטרול נזעלים צלו, והין צום לבני הער
למכור של מעדת צעלים, והכי נקטינן, וכ"כ הרכזים
והרכ"ד, ומלחיהם נמץ רגענו, צל צ"י"מ צדריך מהר,
ע"י צ"ג ווגס חיון לוועל, טההלווק זזה צין צמי נמיות
צנגל נבד חיי הום רק למ"ד קדשה נ"ל, טהרי
הטעם צ"ג, המזוחר צדריכי התום' הנ"ל, נחלוק זה,
מפני צניבור גויה"ג ימצעלו שטום וקדושים צל צמי
נמיות צנצעל, צל יטרול יטוענו למ"י, צלפיך חיון

לישרים

בדרכי רכינו הפתלים דוד צוח דוקה כוונן הקידוש הכהנומון הגדיל כיוון שמקדש מקודש נקדושת בית הסגמירה וקדשה לרשותה קידשה נטעמה וקידשה לעתיד נזווה צוב חיון לנו ליריכין לכל חותם פדייניס שטיטה נמחילה בגניה וקדושים ולו"ע ונשאלה נרמל נזנות להם מקדש קודש טיטה' להם מلن נזנוו ישרמן נזנות להם מקדש קודש טיטה' להם מLEN וינוומו מהויניקס עכ"ז חיון ליסור נדרר ולחם יגנוו ויגשו לפופ מדורמי יס"י קדושים כדינו لكن כי יכוליס לעוזת עפ"י נזיה הלו הדרניש (ה"ה וע"כ ר'ה ר"י בון חנוך נזנות מה הצעית כהארשתה חותמו קימר רומי כמנוחל נמדרא פ"ק"ד כטעתו שגועות דף ט"ז ה' וכט"מ לדקדשה לרשותה דביחמ"ק קדשה לעמיד נזנה) ווח"כ פטוריים מהנו עתה לפ"י דעתך זו מלבדות בית הסגמירה היל נזנודה מס חיינו יודיעים חייך וגמה לעוזוד סיינו מהויניקס נזנות מזבם ולתקlein עליון קרניזות היל לפניו נbamולר יכו מניינות הרכבת מממת ספיקות דה"ה נו נעמדו עליהם עלייה עלי עלה רום ממירים עליינו ויחיר עניינו זהה. ולדעתי הרכח"ל צפוף פ"ו מה' בית הסגמירה שטונר לדקדשת הצעית ננטלה וכמהר נמליט לפניו דעתכ"ז היל האמלו נזנות ווח"כ היל נו להקלין צומה"ז סוס קלנן היל נזמוסה חמר וליה נזמוסה המקדש עדי נקדשו מחדש יכול להזות דרמוייניס מהנו נזנות הצעית כדי שנוכל להקלין הרכניזות היל גס צוח מקנמות קלקלמן שחיי ליריך להתקדים נלחמת מהרצעה דבירות ר"ל מלך וגמי וחו"ט וקנדליין כמנוחל נזגועות דף ט"ז ה' וטה' נסבמאנה נוכל עוד כמה דבירות הגריליס נקיודיס השערות וע"ז נטהה לר"ג סס כל צלה נעהה שחיי מה"ת היל נו נרלה דרכונה על הנהר הרצעה ממהה טסי' מלך וגמי וגה נלמוד היל הנהר הרצעה ממהה טסי' מלך וגמי וגס סי' סס היל וע"ה זקניש מטה"כ ה不让י דביריס דקפסיג היל שוכרו כלל ודרכו נדרר השעיר מלוי דהנק דילפין ממושבם דקריה וכן היל כלל נלה נזיה נזמן על הבודות ננד שחיי עפ"י נזיה נחלילס ונארפיס. והרמג"ס ו"ל נפ"ז משלכות בית הסגמירה סי' י"ב נרלה שטפלות דרכ' סימה היל נזנואה נעצות כן לצעה וו יכול להצננות ג"כ עפ"י נזיה נעצות נלהפן חמר היל שרים נזוהה שכך הדרן נעלם היל צבפעס הוה סימה נזוהה מהכל הפניית ולרכוף חמיגונה וכטנערן לממד שטיפת הצעית והשערות יכול לשיות

חויה מנהלי צבאיוולדס, וזה"כ הדר הוא ל"י צבאיוולד דקדומות
הגורו הקמחפשתם נעוולד, חצר עלי' יתמר: וכי קדוצה
צבאיוולד נהיין הילכלה". חן צוותם הילכלה"ד ג"ע.

ולכלה הינה מפער לומר זהה עפ"י הידיגור של נגיון וכמו שכתוב רצינו הגרון לר' דוד פרידמן ו"ל נספרו שאלות דוד וו"ל "הנהר היה מהוציאים חננוינו כיימינו הלה נמ"ע דועשו לי מקדים שככל גס צנין המזוגת עס כל כלי ימקדים היה יכולו יcallists לעשות וה וכן צכלל היה מהוציאים חננוינו עתה לאكريיך קריניות נסגור לעלות לרגד וטהלי מיום התלאות נמקדים ונמה נפטור מזה עתה. נשים דבב וזה נרלה לי דתני נמחוקם הגדולה צנין הרכמצ"ס וכלהט"ד צlein היה קדושים ימקדים נמצלה היה לנו נמצלה צלדעתה הרכמצ"ס וההולכים נתינו סקדותם ימקדים לנו נמצלה ויה"כ יכולות גס עתה לאكريיך קריניות על מזונם צלינו אלה יכו נפניהם נמלמל הזה) ונטה לנו מזון קדשנו ונמה זיהו מזון נמיינן נמלמל צינכם ורק מזון ימקדים נזנות ביט השמירה צו מזון מיומדת ולט קריניות ונמה זיהו לנו נמיינן הלה נמלמל צינכם לה"י ויסי לנו מלך ונכדים היה זכר עמלך כמנזר נמנדרין דף י' בגמרא ונקספי פ' רלה מניח לר' חומר אלטה מזון נטו צי ישאל ננימtan להרץ יטלה נטעמיד עלייה מלך ולכדיות זכר עמלך ולזנות ביט השמירה וליי יודע היה מכס מילקה וכו' hei חומר לאכדיות זכר עמלך כו' וכן צדוע כו' חומר ויסי כי יטח המלך דוד נמיינן וו' בניהם לו מקבץ כו' ומה צננו עולי גולה ביט צבי וזה סי' עפ"י נגיון צמנוננו להס נזנות וכן טימת הקבלה מהן דיפת הלהים ליפת שיזניא ימקדים ען הופן זה ומזונך זהה סי' להס מלך ממושער ישי וכמאנצ"ל זהה (ה"ס עין צהרה"ה נק' המיינן צפ' מירומה צלומת סטמואן זיהו וחינה הלה צוון שרוכ יטלה ען מadmton ולדנורי לרייך לומר ג"כ דהצנין דצית צבי סי' עפ"י נגיון שפה צוון עוזה סי' כל השוואות רק מרגעים וטניות הלא וטבב מלהות). ולהן וזה דבב מדש ימידה הנטיעת הנטול דכל עניין צנין הנית נマー נגביילים כלהmers נכמה מקומות (חולין דף ג' פמ"ס דף י' פ"ז ה' ונס"מ) וכל צמאנן מיד סי' עלי הנטול וכן צוועות דף ט"ז ה' עפ"י נגיון נחלמה ועפ"י נגיון נטלה. (לכלה הינה יט לאער על

ובניינו דירופטומי עפ"י נגי ננה הלו דכריו זיל'ן ולפרם"מ. עד כהן דכרי הרג מכם ומיין דכרי סתלמי ככר מתכתי נמק"ה שנתקצתתי על כל ניני המכדשות הארלהון וכאננו וכאליסי נמרה נימינו מהין ה' דומה למכוו ו הכל בכתב מיד ה' עלי השכnil עפ"י זוד וסמוולן שרומה גינויים גרימה וכאננו ע"י מגן זכל'י ומלהכי וכאליסי ע"י ימוקהן וק' חיין הנגייה רצחי למדך והי' לאס לעשות כמדת חל' השמאן צמדר וסס חמלי סיוזו פ' הפקוק נפ' מרווחה הכל השר חי' מלחה הוותק מגנית השמאן ומגנית כל כל'יו וכן מעשו ודרכנן פ' נ' לשגועות וכן מעשו לדורות ולפע"ד קלי' גס חיכל השר חי' מלחה הוותק כן מעשו לדורות שגעולס חי' מלחה מהמס מגנית בנין הסוא' וכיון שפקע'ה התחנה נמחלה שיגנה כל'ה חי' מלחה ה' כה' חיין כהן מידות שמידת בניג'ה ומלוי גס צוה מיזטכ ה' דעפ"י נגי ננה כי נין נאם"ק גראי' להיו עפ"י נגי כל'ה חי' מלחה (עיין ח"ק חי"ד כי רל'ז)".

וחמנס לדנדי הקליטה מפער ששהנחיי לעיל חמימן כ"ט טרי מנוואר שפכט מיד ד' עלי השכלי פה גמרלו גמילי ופלחה לממ"ק שוג דין לנו לריה שבענינו נית השמקדות יכול הנגיעה למדת דיןין (ושרי החר"ם ע"מו מפעם נציטת הרמב"ס שמה שנחמל צנ"ך הוות הולם"מ). ומה שהנחיי החר"ם לריה מפירוטותלמי שנחמל עפ"י נגיון נגינה עיין זמפר מנטפטי כהן להגמון מלה משלוח"י כהן קוק ז"ל הלוות בית הבנחים חמימן פ"ט כמן וח"ל: "וונעיקר העניין של לדנדי פירוטלמי, לדניך לומר שאות רק מעלה צעלאה. שהליך גל' חמל ריע"ק רק אכ"מ צהמתה מועלה הר גזווה וגבעה ניטלה לעט טיס צס ע"ז, וה"כ גל' נחקר כלל מן הדין חפי" לגזווה, גל' צב"ל לדמ"מ כי מכוער לדנדי טיבי"ה סמוקוס מעל ינחר ד' לכתמילה מוקוס טיבי"ז גו ע"ז, ודע'ן סל' מפגש כלל מעלהו. וחלוי צהמתה טימה עדותו, סל' הימה עליו צוס ע"ז מעולם, וזה ממקיף לגדי העלה לדנחים סמוקוס לכתמילה, ובעדותו על הטעויות נכו"ע סמכין נהגי, חפי' נחומה טיטה לתוכ' סנדLIN פ"ט, דגבוי הליינו כי למגדל מילת מילא, וכל עיקר המידות טיבי' רק צמכו עליו

ש"י"ו ה' הנוגה נעצות נחיפה עי"ש צדנרוו ודו"ק.
וכן מזוולר צס צדנרוו דעיקל רקידות הו מה צנ"ז
ועזיס המודה ומלהlicas חמייה ומעזיה ה"ה כלום נגייל
שייעיד על חכילהן וחו"כ ה"ה לנו געווה"ר צהין לנו לנו
מלך וקונדרין ולומ נגייל ולומ הוו"ת לקדצ נגיית זכר מכל
הלה ה"ה לקדצ נגייל נכלם נגייל צהרי מהן לאומקיף ענד
העוזות ג"כ ה"ה נכלם נגייל דרכ"מ פליקן הגמליה
להומיף על השגנין דהכל נכמצע מיד כ' עלי האכלי^ל
עין זנמיס דף ל"ג ה' הילמה דה"ה להומיף נזוס הופן
נכלה נגייל ומכת"כ לקדצ ממדת למלן דטונר לזריך
לקדצ ממדת צה"ה נכלם נגייל זנפרט צהראלי"ד נעל
שיטה זו הומר נפירות חלק נגלה לו מקוד כ' לירלוו
לפיקן לנו קידצ עולמ ירוטליים וסמקדצ נעולס ססיא
 יודע ברום כ' צעמידיס סמקדצ וירוטליים להנטנות
ולסתקדצ נקיימות מהר קידוצ עולמי צכבוד כ' נעולס
דודלי ה"ה לנו נעצות וה עדין יעלה עליינו רום כ'
 mammoros ויטלה לנו נגייליס נטורות לנו כרום קדצ
סדרן פוק".

ולבדנו מפהר לומר דזה גופנו חידך עוזה על פי
הנוגה שאלפה לקדח נוון הניתן המקדש עד סימקדש
קידושה חלק מהמ"כ עולמי וכו'. ועיין במתוך ק"ה סימן
ר"ה סמ"ז וח"ל: "נדף ד' ע"ג מימי סיירוסלמי עפ"י
נגייל נגנה פנה פום דברי מוק' נמקמת ע"ז מ"ה ע"ה
דלחדרין כל מקום שחלת מועלה שר גזו וגדעה נטהה
בידוע שיט סס ע"ז וכ' מוק' סיירוסלמי פריך מניית
הנמלח ומקיק עפ"י נגייל נגנה סס ומומי הגרון
המomid שגכוונה מוי"ה נתן מדלייר כ"ז וח"ל פ"י עפ"י
מדריש רצה פ' ויילו יילו לתה מקומות מלוחם שלוחא
מקום ולט שר והתפלל גדרהש מהנייו אין כבודו על מלה
לצconn גנמק ונעשה שר חלק ילמהר הייס נחל פ' ילה
יע"ס נמיה קודס שנימן שהרן להלע"ה כי' עמק ולט
העמידו סס ע"ז וכצנעסה שר צוב נחל הקומזק ה"י
להדרהש ולט יכול להוכיח חומו השר ומלר צעל זה
נטער דהע"ה אם מתן זנה לעיני נעלמעי מנומה עד
המיה מקום לה' מסכנותות להציר יעקב פ"י כי ידע כל
האריס נזוקת ע"ז ונתקראים לגנובה וע"כ נדריך למלאה
מקום לה' שליו שר חלק מקום ותיק יה' וסוכנות
להציר יעקב היה אין כבודו לצconn גנמק עד לצנ' נגייל
וגילה האקוול מיזה השר כי' נמחל עמק ונעשה שר

יב' מוקוס לזררי חמ"ק והאילום דוד נפי דנלי
אלחנן"ד, (הנה צי"ל עוד צגיitem לרלהנ"ד דזה סקידס
עד ימום הסmittה נקלה נטעה שגנול ושה נחלמל חלוי
חסמעון עיין יגנות ל' וטוג חיון לריה ודוו"ק. ועיין
במספטין כהן סס קימן ל' וקימן ל"ג).

ולכלהורה יט נפרט דגמי הרכחן"ד גהופן מהר,
וזוכג נג' ייטה בכלה לומר זיט דין שכךזשה פקעה
בכלי נזבמ"ק עפ"י הדינור, דהפסר שארחן"ד
לטועמיה הייל, הרכמג"ס כתן צפטע"ז ממעשה החקראנות
הס"ז וו"ל: "ההומר דמי פלה ו לעולה כל תלמים יוס
ולחומר תלמים יוס תלמים יהו שחומר דמי תלמים נצחים
ולחומר תלמים יוס לעולה דיןיו קיימים. והס החקרא
דמי נזון תלמים יוס מאי נגן כמו שנדר וו"ס
החקראינו להחומר תלמים יוס מאי כמו שנדר". וכמ"ז
הרכחן"ד וו"ל: "ה"ה וו"ס מכליה מזון תלמים יוס נדר
חלה קדושת עולה על דמי החקראיך לוותה להחומר
תלמים יוס נמליה פקעה מייניאו קדושת עולה אכזר
חלה עלייה מ"ז מחלין על נבמה יהו על מעות לנויר
עליה ולחומר כן מקライין תלמים. ונראה לי שפהדיין כל
להו. והס יטען עליינו טוען ויהמ"ר קדושת דמייס
פקעה בכלי נטיב ונחלמר נר פדה מולך ע"ז וס"ל לדוד
פקעה וספק ליקוריה נחומר וצר פדה ממך נצרייתיה
פלה זו כל נ' יהו להחומר תלמים יוס תלמים וליה חומר
מעכביו כלום לדורי קיימים וטהע"ג דהדר זיה נזון
תלמים יוס ורכ פפה דהו נמליה ממך נצרייתיה הלייניה
הגוג". הרי שארחן"ד ממקם ליה נבללה יה סה מרין
קדושת דמייס פקע בכלי והרי הרכחן"ד סודר דקדשי
נדק העית קדושת דמייס כמו שכחן צפ"ד דתמוריה
פי"ה על מה שכחן הרכמג"ס וו"ל: "המוניה מה
הקדושים מקדושה נקדושה עוגר כליה מעשה שנחומר
גענוך נה יקדיש היה חומר תלם יעצנו עולה יהו
תלמים. והו נדיין להחומר הקדושים תלין מזין מהן
מקדושה נקדושה מהד קדשי מזעם ולחמד קדשי נדק
הכנית. כיוד מה פקדים נדק הרכבל נה יטנה נדק
המזעם וכן כל כיוונה זהה. ומהין לוקין על מהו זה". וכמ"ז
הרכחן"ד וו"ל: "ה"ה וזה נמ"י ידעתי מניין לנו שפהדיין כוונ
מיקדשי נדק העית לס נמ"י כהמגיה הקטורת וכל

שיטקדת ס"ס ע"י ס"ד יונת נחלה, לפ"ז נל מליינו
מקור לממון על נהי לעזר ממץ על ד"מ. חכל כמן
נ"ה סי' כ"ה עודות על חמימות, וזה נכו"ע סי' נגינה,
וכמ"כ מוק' מולין פ' ע"ג ד"ה ע"פ פרנוי, וחותר
שכנר נגמר במוקם, יון דיש כמן קדמת עולמי, נ"ה
שי' לHAMMER כל מזוז מעלה. והכל נתן דוזו
נחלת הלה למשה מקני, להמי גד ומקמבה חקליה,
כלומרין צעמליה גדי נתיות כל יחזקאל צענני הלה
כח' ג', וכדממרין צונחים י"ח כ' זכ"מ, ונגינה
גולנת שיל ג"כ שלין מוקט מקדשו נחקר ונפגש צוז
מקום ווועגן כל נ"ה יעלה על הדעת, אלה מ"ז מהיה
ידס כל רציש לעוזה לח האר הקדוש צמור ע"ז
שיטה נחקר ונפצל חלילה מקודצמו. חי' נדען
הקדושים דיש נענד חול גנזה צמחוני, וחי' חס נחמר
רגס צדרר שלינו צלו נחקר לגנזה, מ"מ האר הקדושים
שנחר ד' לו נחלה נועלס נ"ה יחקר, מכח הגנזה כל
גד חמזה. וכקדרה נומנת, טה' חי' חס נחמר טה'ז
הקדושים נועלס יכול נחקר, וזה לוקה הקדושים ט"ז
מלחין, חול הקדושים עולמיים וזה יחקר נועלס, וק"ז
לפי מס' כ, כל העניין הו רק יעלה צעמליה, שלין
שי' לומר מעלה על פגימת קדמת עולס כל כמן
כבוד מרים מליחון מקום מקדשו, ודניר הלהינו יkos
נעולס, וחת מנוחתי עדי עד. ויט נטהרין זוה ברכשה
מלוד. ובכתרת לי נקדר בעט"ל. ועיין סס עוד
בשימן ג' ועיין מסר"ץ מיום שחת דף ק"ה. לומדים חנו
בנ"י דיניס מלכריי, דהמפהר טהנגייל הצעיד טה' סימח
סוס ע"ז צמוקס בית חמירה, וטעית יון שנטול בית
שנחים היה נחקר ופירע טמה טהר גד שנגייל סוח
הלה נמשה מקני וחותר גד ומקמבה חקליה, וטעי
אדב'יס יון לממימה כל מורה מה טהר טה'ה הלה
למשה מקני כבר הנחמי לחדיו טכו מפורה דעת
הקדושים ספר להדר טמה צלמודים מנ"ך טה' גמלה
גמילי. וופירוט צירוטלמי ג"כ נכו' לממימה כל מורה
טכו כתוב מפורה חמיזטי הרטמן'ן דף מ"ז וו"ל:
זומקז צירוטלמי ה"כ טיכן נכו' בית המקדש שלין נ'
האר גנזה גבעה נטהה טה' עדודה, ומחרץ על פי
שנגייל כדורי גד, כלומך, גלו' יודע לפני מי טהר
ויה העולס טה' נענד", עכ"ל. וכן כחוב חמיזטי
האר'. ולפי זה הרי נסתר גס רלהו צל חמ"ס
מיהירוטלמי. גרס, צדני הרטמן'ן ד"ל טוכנער בן וטוג

פקעה קדומות צמי נסיות למגלי טהפיו נשים המכדים סקדותמו יומר מולחה מקדמת המכדים מעט חמלין צפרק ר' יסעהל כוון שנכפו עכו"ס זו הופקע' קדותמו מוס דקלה להטמת ודרות וגלו' זה פריליס וחילנו' וכו'". ואוג כתוב בס: "וית מי שילבו נוטה לומר טהף על פי שנכפו עכו"ס נטונה לו הופקעה קדמת צמי נסיות מדכתי' והצמוי' מה מקדיטיכס קדמתן טהף כהן זוממן לדחיה נפרק צני השעיר וכו', וקלה דוגלו' פריליס וחילנו' דמסמע דוכן זהן עכו"ס גורת המכובש רימה במקדס לרשות ותלני מזעם מפני טפקיירוס יטרול כמו שנלה מדכלי רט"י ז"ל בס והינו עניין לדמי נסיות. חיל הטהרה הו' שטוףקעה קדמתן וזהן המלך מדיניה דמלכותם פרק מזוקט העמים וכו'". יוה' מדכלי' שההילכה דגלו' פריליס וחילנו' נחלורה על עטש הקדמתה וליה על זכות ממון מדין נסיות. זהה לכהילה דכל מדצ. וגס נלהה כלוליה סקדמת בית בכונמת היה קדמת דמים כקדמת נדק בכיתת חיל קדמתה של "קדמת בכונת" כלzon לרמץ", ויחס כן חייו טיעות סייח לדין גלו' פריליס וחילנו', בסים וכו' שעכו"ס קדמי גוזה ונפקע ממון הקדמת, וממייליה אין זו קדמתה, מתרנגולת של קדמת סמללה שפקה קדמתה, מולין קל"ע. וכן זה מהניין לו טהרה נסיות בכונמת הו' כן, כן שול עלמו' כותב שיט לומר טהיר גוארה בכמונ ריק במקדש ותלני מזעם. ונלהה שכך הו' ביהור דכלי' קתב' ז.

צמיגי' דענודה ווּה דף נ"ג נחלר: "לייחד מקיעל ליא מורהית לפונית זא גנו צית פטומונטי חת האני זמונת סטיקו טאנז יון וו"ר שטט סטיקו לעכו"ס חמל רע פפל המס קריה מזעם ודרס דכמיכן זכלו זה פרייס ומלנוא". וכותב געל האלוור, "וואי קאיטו לך מה זא זונת זעפוקו להו למולין על ידי פלייאי יטראל וכלייס דהחו למ נפקי נחולין על ידי יטראל זענין מעילא נינאו כל זרטט טאנז כי ההייל דמן אין מועל מהר מועל נמוקדאס טאנז זסמה וכלי זרטט וכו' זילט זיס זומה ניכום טל זאכ זעל חניילו זסמה זעל חניילו זסמה כוון מעלו וכו' מעל זמר פקודותם כגן האני זונת וכטפה זוּהנה טל ירוטליס יכולין כי זעל למולין על ידי יטראל דבניא מעילא נינאו כלה מאלער זעל זעלמאן געלמאן זעל גודר. וכיוון דמעעל נפקי להו למולין

כלכנות ה'ג'ור מחייבת מהרומה הלאכה מוגבַה הזהב
לזונה וכלי צפת צלהן ממופר נקדים מוגבַה שעה
לפנות וועלות צלהן מקדשי נדק סכימת חוץ לחוותה
העולה צלהן מסילוי לאכלה וכו' הלאה חיין טניין צין
קדשי הייל לאחר עורות ולוד למוגבַה, והולי טעה כמה
טהמלו יהוד קדשי מוגבַה ויהוד קדשי נדק הסכימת חיין
משנין חותן מקדשא לאקווטה והואו סגור כמו צלהן
משנין מקדשי הסכימת חיילו מקלין נקלין כך חיין משנין
נדק הסכימת חיילו מנדק נדק ויהיו כן שקדשי מוגבַה
חיילו מקדשים קלייס למוגבַה חיין מסיסים ולין
משמעותם נחליהם קדשים היל נדק הסכימת יס צין זה
זה ויהי פה מודה המשנין נדק הסכימת קדשי מוגבַה יס
מן נחליין יס צלהן נחליין יס מן ליש יהוד יס
מהס לאני ימים ובנהכליין ליש יהוד לה צו נמנומיתה
היל יהוד מכפרין יהוד חיין מכפרין דין פה סלע יטנו
מוש להה היל נקדשי נדק הסכימת מה תפרכץ צין וזה להז".
ולכלהורה היה נלהה צהיר דכליו ספוגר סקדותם
העולה והמושם קדשות דמים נינאו, וכטימת הרוז"ה
גע"ז נ"ג. וכן היה יהפער לנחל כמיון חומר לנוזן
החלגן"ד הסכימת הבירה סס וו"ל "ולג עוד היל צלהן
הומר צהילו לרני יומי לדהמר קדשות צניא קדשה
לעחיד היל היל חמר היל לאנאל ה"י היל נילו צילוקים
ולמקדים היל חמר נפי טהרה יודע עורה טהמתקדים
וירושלים עמידים נחתנות ולהתקדים קידושים יהול
שלומי נכבוד ד' לעולס" ושיינו טהרה קונכ' צהמת
טהקדשה פקע נכלי, כן יהפער לו מר נדרן מידוע.
היל צלהמר התחנונות קלה דורי הרחנן"ד וברמן"ס
נהלות ממורה קריין צהיר, ונלהה לו מר נפקדים מה
שכחנו נחל נדרני הרוז"ה וברמן"ן גע"ז, ונדרני
טהבצ"ז.

סימן לא

בענין באו פריצים וחילולה

באור דברי הבעל המאדור והתשכ"ז ישוב ל��ושית
הרמב"ן על הרוזה

עכו"ס נטכונה טיט נה נית הנקם" שנטכונת מהולן